

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 29.11.1966, sp. zn. 5 Tz 52/66, ECLI:CZ:NS:1966:5.TZ.52.1966.1

Číslo: 32/1967

Právní věta: Od výkonu peněžitého trestu nelze upustit (§ 344 odst. 1 tr. ř.) proto, že obviněný podporuje ze svého platu rodinu družky, jestliže k jejím dětem nemá zákonnou vyživovací povinnost.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 29.11.1966

Spisová značka: 5 Tz 52/66

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest peněžitý

Předpisy: 141/1961 Sb. § 344 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 32/1967 sb. rozh.

Od výkonu peněžitého trestu nelze upustit (§ 344 odst. 1 tr. ř.) proto, že obviněný podporuje ze svého platu rodinu družky, jestliže k jejím dětem nemá zákonnou vyživovací povinnost.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 1966 - [5 Tz 52/66.](#))

Rozsudkem okresního soudu v Ch. ze dne 11. června 1965 sp. zn. 1 T 134/65 byl obviněný uznán vinným trestným činem spekulace podle § 117 odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle téhož ustanovení k trestu odnětí svobody na dobu 10 měsíců. Podle § 58 odst. 1 písm. a) tr. zák. a § 59 odst. 1 tr. zák. byl mu povolen podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody na zkušební dobu dvou roků. Podle § 53 odst. 2 tr. zák. byl mu dále uložen peněžitý trest ve výměře 4500,- Kčs.

Trestná činnost obviněného spočívala v tom, že v době od 29. října 1961 do

17. února 1965 v obci S. opatřoval si od výrobců košíky a opálky v úmyslu je se ziskem prodávat a za uvedené období si tak opatřil 168 košíků a 18 opálek, které prodal několika JZD v okrese H. a J. za částku 9495,- Kčs a získal tak pro sebe částku 4300,- Kčs.

Proti tomuto rozsudku nebylo podáno odvolání ani okresním prokurátorem ani obviněným, a proto se rozsudek stal pravomocným dnem 20. června 1965.

Dne 24. června 1965 byl obviněný vyzván k zaplacení peněžitého trestu. Protože však této výzvě nevyhověl, byla dne 8. října 1965 předána věc vymáhajícímu úředníku okresního soudu v Ch., který zajistil srážky z platu obviněného výkonem rozhodnutí, a to u n. p. Ingstav v B., k němuž byl v pracovním poměru. V důsledku tohoto zásahu bylo v době od 14. ledna 1966 do

16. května 1966 sraženo z platu obviněného a zasláno okresnímu soudu v Ch. celkem 735,- Kčs, přičemž srážky byly prováděny pravidelně každý měsíc.

Dne 3. března 1966 podal obviněný žádost o upuštění od výkonu peněžitého trestu s odůvodněním, že ze svého platu musí podporovat rodinu družky, se kterou žije a která má čtyři nezletilé děti ve věku do 13 let. Proto jakékoli další srážky z jeho výdělku by znemožnily jeho životní existenci.

Z podnětu této žádosti prověřil okresní soud v Ch. okolnosti obviněným namítané a se souhlasem okresního prokurátora rozhodl pak usnesením ze dne

10. května 1966 sp. zn. 1 T 134/65, že podle § 344 tr. ř. se upouští od výkonu peněžitého trestu obviněného, a to v podstatě z důvodů obviněným uváděných. Toto usnesení nabylo právní moci dne 17. května 1966.

Ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil Nejvyšší soud usnesení okresního soudu v tomto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Okresní soud rozhodoval o žádosti obviněného o upuštění od výkonu peněžitého trestu za účinnosti zákona č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním (trestní řád) ve znění vyplývajícím ze zákona č. 57/1965 Sb. Podle ustanovení § 344 odst. 1 tr. ř. ve znění citované novely soud upustil od výkonu peněžitého trestu, je-li zjevné, že by vymáhání nemělo výsledku nebo že by výkonem trestu byla vážně ohrožena výživa nebo výchova osoby, o jejíž výchovu je odsouzený podle zákona povinen pečovat.

Žádná z těchto podmínek však nebyla v rozhodovaném případě splněna.

Podle zjištění okresního soudu vyplývajících ze zprávy n. p. Ingstav v B. pracuje obviněný u tohoto podniku na stavbě vodovodu, nevynechá pracovní směny a jeho výdělek se pohybuje kolem 1000,- Kčs, přičemž dříve měl výdělky i vyšší. Dále je ze spisu patrné, že v době od 14. ledna 1966 do 16. května 1966 byly pravidelně prováděny srážky z jeho platu, a to podle dosahovaného výdělku. Z těchto zjištění je tedy patrné, že srážky z platu obviněného byly možné a nejde tedy o případ bezvýsledného vymáhání peněžitého trestu. Pro úplnost je třeba poukázat i na to, že podle zprávy MNV v S. splácí obviněný půjčku u Státní spořitelny, výše této půjčky a splátek nebyla však soudem zjišťována. Obviněný ostatně se ani tohoto finančního závazku nedovolává a ve své žádosti na nemožnost splácení peněžitého trestu vzhledem k této půjčce ani nepoukazuje.

Pokud jde o osobní poměry obviněného, je patrné již z výsledků vyšetřování, že obviněný byl dvakrát ženat. Poprvé se oženil v roce 1938 a jeho první žena zemřela v r. 1964. Z tohoto manželství má obviněný dvě děti, které jsou již existenčně zajištěny. Po druhé se obviněný oženil v roce 1965 a z tohoto manželství žádné další děti nemá. Podle zprávy MNV v S. vyžádané při prověřování žádosti obviněného se obviněný se ženou z druhého manželství rozvádí a dojíždí k jiné ženě, se kterou chce žít jako druh s družkou.

Z provedeného zjištění vychází tedy najevo, že obviněný vyživovací povinnost vůči vlastním dětem již nemá a nemohla mu ani vzniknout vůči dětem ženy, za kterou zatím dojíždí a s níž ani ještě společně nežije. I kdyby bylo správné tvrzení obviněného o tom, že s družkou skutečně žije, nevznikla by mu

ani v tomto případě vyživovací povinnost vůči jejím dětem vzhledem k ustanovení § 85 zák. o rodině č. 94/63 Sb., neboť toto ustanovení zná toliko vyživovací povinnosti rodičů vůči vlastním dětem.

Pokud tedy okresní soud citovaným usnesením upustil podle § 344 tr. ř. v případě obviněného od výkonu peněžitého trestu, rozhodl v rozporu s uvedeným ustanovením, neboť jednak nezjistil skutečnosti vylučující možnost vymáhání tohoto trestu a dále nepřihlédl k tomu, že podle provedeného zjištění obviněný žádnou vyživovací povinnost nemá, takže může peněžitý trest splácet, aniž by došlo k ohrožení výživy nebo výchovy jiných osob.